

ת"פ 34281/02/14 - מדינת ישראל נגד י ס

ת"פ 34281-02-14
תפ 18570-01-14
ת"פ 24899-08-14
27 נובמבר 2016

בית משפט השלום קריית גת בשבתו באשקלון

בפני: כב' השופטת דינה כהן

בעניין: מדינת ישראל

נגד

י.ס (עציר)

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ורד חזן

ב"כ הנאשם עו"ד דוגמן

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

מתורגמנית לרוסית הגב' פדידה - על פי בקשת בימ"ש

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ת"פ 24899-08-14 מצורף לתיק אב שבכותרת.

ניתנה והודעה היום כ"ו חשוון תשע"ז, 27/11/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

הכרעת דין נוספת בצרוף תיקים

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן המצורף הנני מרשיעה אותו בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום כ"ו חשוון תשע"ז, 27/11/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן, שופטת

גזר דין בצרוף תיקים

1. הנאשם יליד 1991, הורשע ביום 25/3/14 על יסוד הודאתו בעבירות נשוא שלושה כתבי אישום במסגרת הסדר (שנים מהם לאחר תיקון).

בענין ת"פ 34281-02-14 הורשע הנאשם בעבירות **איומים, הפרת הוראה חוקית והטרדה באמצעות מתקן בזק**, בכך שביום 15/2/14 בין השעות 00:26-00:59 הפר הנאשם את ההוראה החוקית שניתנה מבית משפט זה על ידי כב' השופט אלון רום לפיה נאסר על הנאשם להיכנס לעיר אשקלון, ליצור קשר עם המתלוננת והרחקה ממנה, בכך ששלח מסרונים למכשיר הסלולרי של המתלוננת "בואי נדבר, אני לא יקלל אותך..." , "פחדנית מתקשרת למשטרה" , "את והחבר שלך זונות", "לכי להזדיין" ובכך גם הטרידה באמצעות מתקן בזק.

כמו כן, ביום 15/2/14 בסמוך לשעה 21:11, איים הנאשם בפני שוטר שנכח במקום בפגיעה בגופה של המתלוננת ובפגיעה בעצמו באומרו "**אם אני הולך לכלא אני תולה את עצמי שמה, ואח"כ שאני משתחרר אני רוצח את הבחורה שנכנסתי בגללה לכלא**", כל זאת במטרה להפחיד או להקניט את השוטר יצחק (להלן- "**תיק האב**").

בענין ת"פ 18570-01-14 הודה הנאשם בעבירת **תקיפה סתם של בן זוג**, בכך שביום 7/1/14 סמוך לשעה 19:00, תקף הנאשם את הגב' ח מ (להלן: "**המתלוננת**") שהינה בת זוגתו מזה כשנתיים, שלא כדין ושלא בהסכמתה, בכך שדחף אותה לעבר הספה ובהמשך אחז בגרונה ולחץ בידי ובאותן נסיבות גם דחף אותה לעבר המיטה ומיד ובהמשך דחף אותה ותפס אותה בגרונה. (להלן- "**התיק המצורף הראשון**").

היום בהסכמת הצדדים הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בענין ת"פ 24899-08-14 (מצורף) בעבירה של גניבה לאחר שבין התאריכים 20.12.13 עד 22.12.13 בשעה 01:40 לערך גנב סך של 400 ₪ במזומן השייכים למתלוננת הגב' ורה סמירנוב מביתה - ארון בגדים, שם שהה הנאשם בתנאים מגבילים. (להלן- "**התיק המצורף**")

עמוד 2

השני").

3. ב"כ הצדדים הגיעו להסכמה לפיה שרות המבחן יגיש תסקיר לעונש אודות הנאשם. הוסכם כי אם התסקיר חיובי בפרמטרים של נטילת אחריות, שת"פ והרתמות להליך הטיפול אם יש צורך בכזה, מסוכנות נמוכה או שאין צפי להישנות עבירות בעתיד וכן שלא נפתחו תיקים חדשים וההמלצה היא לעונש צופה פני עתיד, התביעה תעתור למאסר מותנה ארוך, 400 שעות של"צ וצו מבחן. אחרת, תטען למאסר עם רכיבים נלווים. טיעוני הסנגור בכל מקרה יהיו חופשיים.

5. בעברו של הנאשם הרשעה מיום 11/9/11 מבי"ד צבאי בגין העדר מן השרות שלא ברשות וכן הרשעה נוספת בגין עבירה, מאוחרת לעבירות עליהן הנאשם נותן היום הדין, מת"פ 42133-05-15 בגין עבירת ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, בעטיה הושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מע"ת ופיצוי למתלוננת (גזר הדין הוגש על ידי הסנגור).

6. עקב בקשות דחיה מטעם שרות המבחן תוך הזדמנויות חוזרות ונשנות לשתוף פעולה עם הנאשם וצרכי מעקב, הוגשו אודות הנאשם מספר תסקירים (למעט לעניין ההליך שצורף היום שבגיניו עתרו הצדדים במשותף לחייב הנאשם בפיצוי בסך 500 ₪, להשית עליו מאסר מותנה ולא עונש נוסף אחר על העונש שבדעת בימ"ש להטיל במסגרת כתבי האישום עליהם הנאשם נותן את הדין טרם הצרופ האחרון).

מתסקיר ראשון שהגיש שירות המבחן מיום 10/11/14 עולה כי הנאשם רווק, תושב אשקלון, אביו נפטר שנה קודם לכן, משפחתו מוכרת לרווחה, הנאשם חווה אלימות בילדותו, לא עבד עקב מעצר הבית בו שהה וסיפר כי בעבר עבד דרך חב' כ"א במקומות שונים וביניהם בחברת "קוקה קולה" כעוזר נהג וסדרן מוצרים. לדבריו סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית. רוב שנות הלימוד היו בפנימייה שם למד מחשבים כמקצוע. שירת שירות צבאי מלא שכלל תקופות עריקות ארוכות ועונש מאסר בפועל ומאז שחרורו עבד בעבודות מזדמנות לפרקי זמן קצרים.

בהתייחס לעבירות בתיק האב מסר שהדברים אירעו במהלך ויכוח בינו לבין המתלוננת. באשר לתיק המצורף בענין התקיפה, מאז העבירות לא יוצר קשר עם המתלוננת ושומר על ההגבלות.

הזוגיות בין השניים הייתה סוערת לדבריו, כללה ויכוחים ומריבות רבים במיוחד בתקופה שלפני העבירות, על רקע תחושות בגידה אותם חווה לאחר שראה אותה עם אחר. על כן לדבריו ביקש להיפרד ממנה והיא בתגובה הגיבה באופן אלים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם בחלקו בביצוע העבירה, מתקשה לקחת אחריות ומציג תפיסה קורבנית ופסיבית במערכת היחסים הזוגית וכן מצמצם התנהגות אלימה מצדו.

בשיחה בין שירות המבחן למתלוננת מסרה האחרונה כי חששה מן הנאשם, חשה פגועה וכאובה ואינה מעוניינת בקשר עם הנאשם בעתיד.

שירות המבחן מתרשם מנאשם הנוטה להשליך אחריות על סביבתו הקרובה, נעדר דמויות תומכות, מכוונות

ומכילות והמערכת המשפטית אלימה ונסערת. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לשלוט בדחפיו התוקפניים ונוהג באימפולסיביות ובחוסר שקול דעת.

עם זאת מתרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי מרתיע בעבורו והוא מעוניין בשינוי.

לעניין צריכת האלכוהול טען שצורך בכמות מועטה ואינו רואה בעייתיות בתחום זה. בהמשך ביקש טיפול ומסר שהוא צורך כמויות גדולות בעיקר בסופי שבוע ועל כן הופנה ליחידה להתמכרויות.

נמסר כי הנאשם הגיע למספר מצומצם של שיחות והופנה לבדיקות שתן. בדיקת שתן אחת שביצע נמצאה נקיה, לבדיקה נוספת לא הגיע ומאז לא יצר קשר. נמסר כי בשלב זה לא ברור מידת התלות שלו באלכוהול. על כן המליץ שירות המבחן על דחייה לצורך קיום בדיקות שתן סדירות והמשך טיפול ביחידה להתמכרויות.

תסקיר נוסף שהגש שירות המבחן ביום 18/1/15 מעלה כי במהלך תקופה הדחיה הנאשם הגיע לבדיקת שתן אחת נוספת ותו לא, ובאותו מועד התקשה למסור את השתן ומאז לא חזר ליחידה. לדבריו התבייש כי בודק השתן נמצא לידו בעת מתן השתן ועל כן לא שב. כמו כן הביע כעס ומסר שאינו צורך סמים ואלכוהול ולכן לא זקוק לטיפול בתחום זה. מאחר שהנאשם לא ניצל ההזדמנויות שניתנו לו, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו וסבור כי קיימת חשיבות להטלת ענישה מוחשית במסגרת עבודות שירות על מנת לצמצם את הסיכון העתידי על ידי הצבת גבולות ברורים.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 18/2/15 מצאה כי הנאשם מתאים לעבודות שירות בכפר הנופש באשקלון.

תסקיר מיום 1/3/15 המעלה כי הנאשם ממשיך שלא לבצע בדיקות שתן מאותן הסיבות, חוזר על המלצתו הקודמת להטלת ענישה מוחשית כדוגמת עבודות שירות.

בין לבין, נעצר עד תום ההליכים עקב מעורבות בתיק אחר ולאחרונה נגזר דינו ביום 27/10/16 וכעת אסיר שנדון, בין היתר, ל-12 חודשי מאסר.

עובר למאסרו, עולה מתסקיר מיום 8/12/15 כי הנאשם הופנה לקהילת "בית אביבה" לטיפול, שם התקשה להשתלב ולתת אמון באחרים והתקשה לזהות עצמו כמכור לאלכוהול. מסר שמעוניין להמשיך בתהליך השינוי יותר מבעבר. כמו כן שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בשלב ראשוני בטיפול לאחר ששהה במקום 3 חודשים וחצי וכי ההליך המשפטי מהווה זרז להשתלבות בטיפול ומיצוי כוחותיו בעבודה עצמית ועל כן הומלץ על דחיה נוספת לצורך מעקב.

תסקיר מיום 2/5/16 מעלה כי שירות המבחן התרשם שעל הנאשם הוטלו תפקידים הוריים שלא תאמו את גילו והתפתחותו הרגשית וכי התמכרותו לאלכוהול מהווה גורם מגביר להתנהגותו האימפולסיבית. כמו כן נמסר כי בתאריך 21/2/16 עזב את הקהילה הטיפולית ואולם, כצעד חריג, הסכימו בקהילה לשלבו חזרה בכפוף עמוד 4

לנכונותו להתחיל את הטיפול מהתחלה. בשיחה עם הנאשם מסר כי עזב את הקהילה כי אמו לא ענתה לשיחות הטלפון שלו והוא התקשה להתמודד עם זה. כמו כן מסר כי הדרך הטיפולית בקהילה היא נוקשה ומשפילה. בנוגע לאפשרות חזרתו לקהילה, הנאשם הביא הסכמה אך יחד עם זאת הביע אמביוולנטיות בשל תפיסתו את ההליך הטיפולי שם ומאידך הבנתו כי זקוק למסגרת טיפולית.

תסקירים משלימים מיום 12/9/16 ומיום 29/9/16 מעלים כי בתחילת יולי 2016 נקלע למשבר ועזב את הקהילה. בשיחה שנערכה עמו בכלא "דקל" מסר כי התקשה בטיפול מאחר שדאג לאמו ואחיו ולכן שב לבית אמו. שם השתלב בעבודה ועזר לאמו ומסר שקיים קשר זוגי עם חברתו לשעבר ההרה ומתגוררת אצל אמו וכשיסיים מאסרו מתכוונים לשכור דירה יחד. כן הביע כי בידו להימנע מצריכת חומרים משני תודעה. שירות המבחן התרשם כי אין בשלב זה של חייו לשוב ולהשתלב בטיפול. לאור קשייו להשתלב בטיפול ותקופות הניסיון הרבות שניתנו לו, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו ויחד עם זאת המליץ לקחת בחשבון את תקופת מעצרו.

7. בטיעוניה לעונש התיחסה המאשימה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם- פגיעה בגופו וחירותו של אדם, שלמות גופה של המתלוננת ופגיעה בכבודה. כן צוין כי האינטרס הציבורי מחייה הוקעת האלימות במשפחה שהפכו למכת מדינה. מידת הפגיעה צוינה כמהותית ונטען מתחם שנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בגין איומים מאסר קצר ועד 12 חודשים. ובגין הפרת הוראה חוקית- של"צ או מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל וכן נטען כי מכיוון שאין מדובר בהפרה מינורית אלא תוך כדי ביצוע עבירות נוספות, נראה שראוי לגזור דינו ברף הגבוה של המתחם. הוגשה פסיקה בתמיכה לטענות.

עוד ציינה המאשימה את ממצאי שירות המבחן כמצוין בתסקירים כי הנאשם אינו שולט בדחפיו, נוהג באימפולסיביות וחוסר שקול דעת וכי הוא מצמצם מהחלקים האלימים בהתנהגותו ואינו משתף פעולה במסירת בדיקות שתן.

נטען כי לגבי עבירת האיומים, האיום הוא ברף הגבוה כשאיש חוק לצדו וכי המתלוננת מסרה שהיא פגועה מיחסו של הנאשם אליה.

המאשימה ציינה מתחם כולל לכל העבירות בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל ועתרה לרף בינוני בתוך המתחם, מאסר ארוך מותנה, קנס, פיצוי למתלוננת והתחייבות.

8. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי אמנם הנאשם הורשע בגין עבירה אלימות אולם לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הקשר בין השניים נותק והיה שטחי, ללא ילדים, המתלוננת מבוגרת ממנו בעשר שנים והמקרה לא ישוב על עצמו מכיוון שאין קשר ביניהם.

כן טען כי לא קדם תכנון למעשים וכי העבירות בוצעו על רקע מצבו הנפשי בעקבות מערכת היחסים הקשה בינו לבין המתלוננת. הדגיש כי לא נגרמו למתלוננת חבלות כלשהן וכי התקיפה אינה באגרופים וגם לא מדובר בחניקה, אלא תקיפה סתם- דחף אותה ותפס בצווארה. על כן לדידו לא מדובר בעבירת

אלימות ברף הגבוה של החומרה.

לגבי האימים בפני השוטר טען ב"כ הנאשם כי העבירה בוצעה מתוך סערת רגשות עקב מעצרו וציין שהנאשם הסביר לאותו שוטר שאין לו כוונה לעשות דבר לאחר שהשוטר שואל אותו אם הוא באמת מתכוון להתאבד ולרצוח אותה.

לגבי הפרת הוראה חוקית טען כי העבירה היא מינורית וכי לא התקרב למתלוננת אלא היא זו שיצרה עמו קשר והוא הגיב לה במסרון אחד.

ב"כ הנאשם הדגיש שהנאשם מבין את הפסול במעשיו והגיע ביוזמתו לתחנת המשטרה והסביר עצמו בפניהם. וכן כי מדובר בבחור בן 22 במועד ביצוע העבירות ששהה בתנאים מגבילים גם לאחר שחרור ממעצרו במעצר בית מלא יותר מחודש ובהמשך מעצר אדם עד למעצרו בתיק אחר. כן הדגיש כי הנאשם נטל אחריות ועברו בעת ביצוע העבירות היה "נקי" (באותו שלב ביקשה המאשימה לתקן כי עבירת היעדר מן השרות נמחקה), וכי מדובר בבגיר-צעיר עם נסיבות חיים קשות ששיתף פעולה עם שירות המבחן ושהה במסגרת קהילה סגורה במשך כ 7 חודשים ועבר דרך ארוכה ועזב מסיבה כמפורט בתסקיר.

מתחם הענישה לו טען הסנגור נע לשיטתו מהמנעות מהרשעה (לדידי המנעות מהרשעה שאינה תוצאה עונשית במהותה, אינה יכולה להחשב כגבול תחתון של מתחם), או מאסר על תנאי עד מס' בודד של חודשי מאסר וכן הפנה לפסיקה בתמיכה לטיעונו והדגיש שבתי המשפט שם התחשבו בכך שנאשמים מרצים עונש בתיקים אחרים וגזרו עונש חופף ובחלקם אף המאשימה הסכימה לחפיפה בהסדר. אשר על כן ביקש לא למצות את הדין עם הנאשם שמרצה 12 חודשי מאסר בתיק אחר, נוכח הזמן שחלף ושאר טיעונו כמפורט לעיל.

הנאשם עצמו בדברו האחרון מסר כי הוא מצטער על שעשה וכי הוא לא בקשר עם המתלוננת.

12. עקרון ההלימה מחייב שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש שיוטל על הנאשם ותוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה כמפורט ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

בענייננו במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים כפי שציינה המאשימה וכן לענין ההליך המצורף בזכות האדם לקנין ולהגנה מפני הפגיעה בו. מקובל עלי המתחם שביקשה המאשימה להציב.

עם זאת, בתוך מתחם הענישה הובאו בחשבון גילו הצעיר, היותו בגיר- צעיר, הודייתו הביע חרטה על מעשיו, העובדה כי הבין בשלב כלשהו שהוא מכור לאלכוהול וכי עליו לטפל בעצמו, שהנאשם אינו מעוניין בקשר עם המתלוננת ואין ביניהם כל מערכת יחסים, ימי מעצרו והזמן שחלף מאז ביצוע העבירה והעובדה כי שהה בקהילה סגורה והתאמץ לשקם אורחותיו במשך כ 7 חודשים.

כולי תקווה כי בעתיד הנאשם ישכיל להתנהל באורח נורמטיבי ולגיס כוחות להמשך הליך שקומי בכל מסגרת רלוונטית, לרבות בין כתלי בית המאסר.

לטעמי, נוכח מאסרו של הנאשם, לא יהיה ראוי ונכון לסטות ממתחם הענישה, תוך הסתפקות במאסר מותנה או חופף באופן מלא אולם יש לבטא יחס הולם, בין נסיבות מעשי העבירות כמפורט לבין עונשו, תוך התחשבות בכלל הנסיבות כפי שפורטו לעיל.

לטעמי האיזון הראוי בין מכלול השקולים הרלוונטיים יושג תוך הטלת מאסר לרצוי בפועל שנוכח שקולי הקולא כפי שמנה הסנגור, נכון יהיה להורות על מקצת חפיפת עונשו של הנאשם, למאסר אותו מרצה כיום במסגרת אותו הליך אחר שהוזכר.

14. לאור כל האמור לעיל, הנני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

1. 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מיום 15.2.14 עד יום 19.2.14 ומיום 7.1.14 עד יום 9.1.14. הנני מורה כי 4 חודשים ירצו במצטבר למאסר האחר אותו מרצה הנאשם וחודשיים בחופף לו.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור אחת העבירות בהן הורשע.
3. הנאשם יפקיד בקופת בימ"ש סך של 1,000 ₪ כפיצוי למתלוננות כדלקמן:
סך של 500 ₪ לעדת תביעה מס' 1 הגב' ח מ (מס' טלפון בגוף כתב האישום) וסך של 500 ₪ לעדת תביעה הגב' ורה סמירנוב (מס' טלפון בגוף כתב האישום המתוקן שהוגש היום).
4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום אחת העבירות בהן הורשע, לא יחתום ייאסר לתקופה של 10 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ו חשוון תשע"ז, 27/11/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 7

החלטה

הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים ויועבר למתלוננות כמפורט בחלקים שווים, זאת מיום 1.6.17.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ו חשוון תשע"ז, 27/11/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת

הוקלדעלידימרטסידרנסקי